

[Henning Gjellerød]

målsætning, som har været anvendt: Vi vil have en turisme, som vi kan leve af og leve med, er efter min mening slet ikke tilstrækkelig. Den forudsætter næsten, at det gør ondt at have turister.

Samtidig med den megen snak om markedsføring og om målrettet indsats over for bestemte potentielle grupper af turister – den snak skal vi også have – bør turistorganisationer og ikke mindst den lovgivende forsamling stille krav om udvikling af ressourcegrundlaget. Lad mig i al beskedenhed pege på nogle elementer i dette grundlag, som bør ophjælpes, ikke bare for turismens skyld, men også fordi det stimulerer vor egen livskvalitet.

Mere end 7.000 km kystlinie har vi i Danmark, det stærkeste kort, vi har på hånden i dansk turisme. Lad os passe på kysten, så vi bevarer fuglelivet og de mangfoldige levesteder, der er for planter og dyr i det kystnære landskab. Lad os passe på klinterne og klitterne, og lad alle mand vedblivende have ret til og mulighed for at færdes på de friske strande.

Skulle vi ikke lige kigge lidt på landskabstyperne og landskabsformen. Her er virkelig noget at passe på og udvikle. Det store udsyn på skift med de intime oplevelser i det danske landskab bør vi selv have for øje, og vi bør medvirke til, at de bevares, og det gør slet ikke noget, at der bliver flere oplevelser at byde på. Det bør vi tænke på, når vi rejser skov, og når vi placerer vindmøller. Begge dele kan virke forstærkende på landskabsoplevelsen, når blot de ikke hæmmer udsynet, og det gør slet ikke noget, at landmanden har gule rapsmarker om sommeren.

Skulle vi ikke gøre Danmark til det rene land i Europa? Vi har muligheden, hvis vi gør noget ved det. Skaf os af med miljøskandalerne og lad os forbedre badevandskvaliteten endnu mere. Så bliver der noget at markedsføre. Pas på grundvandet. Frisk luft og rent drikkevand kan nemt gå hen og blive et meget stærkt aktiv i en kommende turistudvikling. Lad os arbejde med kulturen og kulturlivet, ikke primært for turisternes skyld, men for vor egen livskvalitets skyld og på vore egne betingelser. Så bliver vi værd at gæste for turister.

Elementerne har vi i forvejen: Ringriderfester, kræmmermarkeder, idrætsarrangementer, Århus Festuge, H. C. Andersen-spil, Copenhagen Jazz Festival og meget mere. Madkulturen

er i bedring og kan blive endnu bedre. De rekreative muligheder er rige og kan udnyttes meget mere, men der skal planlægges, og der skal tages hensyn til miljøet og til naturen. Ellers får vi golfbaner, vandlande og fritidsanlæg langs alle kyster, og så mister vi ressourcegrundlag.

Jamen hvor skal alle de turister da være? Faktisk mangler vi kun overnatningskapacitet i Danmark, foreløbig. Lad os i stedet kvalitetsforbedre, som vi er begyndt på ude over det ganske land, i sommerhusområderne, de, der allerede er bebygget, på campingpladserne, i kongres- og kursuscentre, på hoteller og vandrehjem, og lad os udvikle provinsbyerne; der er kolossale muligheder her.

Vi har mulighed for at udvikle en turisme i Danmark, der kan give større indtægter. Selvfølgelig skal der markedsføres, men det skal ske samtidig med, at vi udvikler vor egen livskvalitet. Turismen skal ikke erstatte den øvrige erhvervsudvikling, men den skal udvikles sammen med den.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vil indledningsvis godt sige tak for den positive og engagerede modtagelse af den turistpolitiske redegørelse.

Ganske vist var det lige før jeg troede, at vi skulle høre et kritisk indlæg, da vi startede med hr. Løvig Simonsen, men heldigvis svarede indholdet ikke til de ord, der blev brugt i indledningen, om den tynde og indholdslose og visionsløse redegørelse. Det viste sig, da vi kom længere hen, som hr. Løvig Simonsen så rigtigt selv sagde, at langt de fleste af de ting, der bliver påpeget, rent faktisk står i redegørelsen.

Men det er rigtigt, at vi ikke i en redegørelse kan skrive alle detaljer, fordi vi jo har et vist kriterium for, hvor lang en sådan må være. Derfor synes jeg da, det er ganske konstruktivt, at vi her får lejlighed til at fremføre nogle af de ting, som ikke er uddybet, men som blot er antydnet i redegørelsen. Det gør jo ikke debatten mindre interessant.

Hvis vi kigger på nogle af de ting, så kan jeg ikke lade være med at more mig lidt over, at hr. Løvig Simonsen bad turistministeren om at sætte sig ind i erhvervsforhold, samtidig med at han pegede på udmeldelsen af De Jyske Turistforeninger, som jo altså, som det så rigtigt blev sagt af hr. Arne Melchior, blev ophævet igen, uden at den nogen sinde fik effekt. Men